

עושין פסין פרק שני עירובין

כו

עין משפט
נר מצוה

שלישיתו. ללא כ"ל הא תקנה: נקטינו מקריס. שלא יחזור רב
הוא והתקנה: אישיב. לשיעור עירובין: פיר דמסד מודדין
לפ משיבסה. אם מוקפת חומה והיא מיושבת כולה כשבא למדוד
חומתה לא ימדוד לה מן החומה אלא מן הכתש דחומתה ללא חומה
היא לשוויה כולה כד' אמות האיל תורה או

שלישיתו, אול רב פפא ורב הונא בריה דרב

יהושע נקטינהו מבתריה, למחר אהיבית

רבינא לרבא, עיר חדשה מודדין לה

מישיבתה וישנה מחומתה, איזו היא חדשה

ואיזו היא ישנה? חדשה - שהוקפה ולבסוף

ישבה ישנה - ישובה ולבסוף הוקפה והיא נמי

בהוקפה ולבסוף ישובה דמי א"ל רב פפא

לרבא והאמר רב אמי במחיצות אדרכלין

לא שמה מחיצה אלא אם כיון דלצניעותא

עבידא לה לא הויא מחיצה הי"כין דלצניעותא

עבידא לא הויא מחיצה (אמר רב הונא בריה

דרב יהושע לרבא והאמר רב הונא במחיצה

העשויה לנחם לא שמה מחיצה דהא רבא

בר אבהו מערב לה לכולה מחוץ ערסייהא

ערסייהא משום פירא דבי תורי והא פירא

דבי תורי במחיצה העשויה לנחם דמיא, קרי

עליהו ריש גלותא חכמים המה להרע

ולחשוב לא ידעו: א"ר אלעאי שמעתי מריא

ואפי"ב בית כור: מתניתין דלא כבבבית דתניא

הנניה אומר ואפילו היא ארבעים סאה

באסמטריא של מלך א"ר יוחנן ושניהם מקרא

אחד דרשו שנאמר ויהי ישעיהו לא יצא

(אל) חצר התיכונה כתיב העיר וקרני' חצר

מכאן לאיסמטריא של מלך שיהיו עיירות

בינוניות במאי קמפלגי כד' סבר עיירות

בינוניות היינו בית כור וכל' מ' סאה היינו;

וישעיהו מאי בעי חתם? אמר רבה בר בר

חנה אמר ר' יוחנן מלמד שחלה חוקיה והלך

ישעיהו והושיב ישיבה על פתחו - מכאן

לתי"ח שחלה שמשויבין ישיבה על פתחו,

ולאו מילתא היא דילמא אתי לאיגרויי ביה

שמן: וכן שמעתי הימנו אנשי חצר ששבה

אחד ולא עירב, ביתו אסור: והתנן ביתו

אסור להוציא ולהכניס לו ולתן אמר רב הונא

בריה דרב יהושע אמר רב ששח לא קשיא

הא

הלך משכונה רבב ונחם עשויה בעשש

לחצר וכתשבה האונים לפרס. לפרס

מלאתיה בלשון אחר וישר בעיני מלך האור

בוסתנא קרפף יותר מביט סלחסי

שלא הוקף לדירה, הוא ואבורנקא - כמין

האסדרה או קובה רשיון המלכים בתוך

פרדם שלחן ועומד בצלמנע פרדם ולא

הוקף ריש גלותא אלא למלגל מפתח

בוסתנא שהיה אלא הבית עד

האבורנקא ועבד בר האור בר חיננא

כמין שביגל מן הפתח עד

האבורנקא גדר מכאן וגדר מכאן

בקה קנה פתוח מג' להסתיק בין

הדרך לבוסתנא וימלגל באותו שביל

ורבא כי שפיעיה לל לאסור אלא

הקל עליו דכ"ל דשרי למלגלי כולה

בוסתנא שיהי לכולה באבורנקא חצר

לאבורנקא והיא מוקף לדירה

ורבא דרבי רב פפא ורב הונא בריה דרב

מערב לכולה מחוץ ערסייהא. פי' רש"י לא

החצר לערב כולה יחד אפי"ב שהיה עיר

קטנה ותמן לקמן עיר של יחיד מערבין

אה כולה וקשיא דבפ' כולד מערבין (לקמן

דף ס"ה) אמרין דכל רבים הוא דקאמרי רבה בר

אבהו מערב כולה מחוץ ערסייהא דכל רבים

הוא יחד וחד הוא שזור לחבריה ועיר של

יחיד לא בעי שזור אם לא שהיה של רבים

קודם אלא ודאי של רבים היה(ג) ולעיל

(ו) נמי משמע שהיה של רבים גבי אבולי

דמחוח' דלחמ' גביליה היו חייב עליה משום

רה"ר משמע דהוי קס' כו' רבוא מ"מ אי' לאו

משום פירי דבי תורי היו יכולין לערב כל

העיר יחד והו' משעירי' כ"ל דירוי' לר' יאהר

או שלם חלוקת לר' שמעון: פירש הקונטרס

דבי תורי - פירש הקונטרס דמחוח' עיר

שאין לה חומה ועשו מחילה בראשי

מבואות לכל לך לשמור גרעין

ולא חסוי מחילה להלמך המבואות

ולמטות כל העיר כלחם לפי שהיה

לא נעשה בעיר העיר אלא לשמור פירא

דבי תורי ומשמע שר"ל שהוקף קודם ישוב

העיר דלם הוקף אחרי כן או נעשה גם

בעצמו העיר והו' מחיל מעליהא משם הפירא

דכו' חף חס' לא היה הפירא לא היה יתיר

כיון דהוקף ולבסוף יב' ועוד מה שפי' ב

קונטרס דמחוח' לית לה חומה לא כהירא

דלמך לעולי אטלגל דמחוח' חילמל דלמך

לעולי נעולות בלילה וגראה דמוקפת

חומה היסה אחר שנתקשה והיו יכולין

לערב יחד אי' לאו פירא דבי תורי שהיה

בין ערסאל לערסאל לרוקף המבי והיתה

יתירה מבית סלחסי ועמוקה י' ולא היו

יכולים לערב מערסאל לערסאל לפי

שלא היו יכולין לעטלגל מזה לזה

דההירא היו קרפף יותר מבית סלחסי

ולא דמי לכריא בעלמא ואינה מחיצה

שפתיה למפלוג סבתה כמו מחיצה של

שירות לחילקי הריבוי ובא בר תונא

בריה דר' יושעב נבי ישיעיה לרבא ואמר

מחיצה זו אינה עשויה מחיצה לשה

א"ל כי אינה עשויה מחיצה לשה

כמו מחיצה אדרכלין היא דעבידא

לצניעותא בעלמא ואינה מחיצה שפתיה

למפלוג סבתה כמו מחיצה של שירות

לחילקי הריבוי ובא בר תונא בריה דר'

יושעב נבי ישיעיה לרבא ואמר מחיצה זו

אינה עשויה מחיצה לשה א"ל כי אינה

עשויה מחיצה לשה כמו מחיצה אדרכלין

היא דעבידא לצניעותא בעלמא ואינה

מחיצה שפתיה למפלוג סבתה כמו מחיצה

של שירות לחילקי הריבוי ובא בר תונא

בריה דר' יושעב נבי ישיעיה לרבא ואמר

מחיצה זו אינה עשויה מחיצה לשה

כמו מחיצה אדרכלין היא דעבידא לצניעותא

בעלמא ואינה מחיצה שפתיה למפלוג

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

לשוכניו כו' מ"ה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה

נבואה